

مراقب ناتو باشید

رهبان انقلاب در دیدار رئیس جمهور قزاقستان و هیأت همراه:
در قضیه اوکراین مشکل اصلی این است که غربی ها در صدد
توسعه ناتو هستند و آنها هر جا که بتوانند برای گسترش
نفوذ خود تأمل نخواهند کرد

باید مسائل را با دقت رصد کرد و مراقب بود، زیرا آمریکایی ها و غربی ها
همواره در صدد گسترش دایره نفوذ خود در مناطق مختلف از جمله در شرق و غرب آسیا
و ضربه زدن به استقلال و اقتدار کشورها هستند

حرکت نخستین قطار کانترینری قزاقستان - ایران - ترکیه

روی ریل اقتصاد

- ظرفیت های اقتصادی ایران و قزاقستان چیست؟
- آسیای مرکزی و ظرفیت های ترانزیتی جدید ایران

صفحات ۲۶

تیتراهای امروز

کمیسیون ماده ۱۰۰ شهرداری ها، کانون تخلفات ساختمانی و منشأ ناپایداری ساختمان ها

درصد ۱۰۰

سرپرست سازمان نظام مهندسی ساختمان کشور در گفت و گو با «وطن امروز»: اگر طرح جامع تفصیلی ملاک عمل باشد، نیازی به فعالیت کمیسیون ماده ۱۰۰ نخواهد بود

گزارش میدانی «وطن امروز»: اجاره مسکن در تهران از ۵۰ تا ۱۰۰ درصد افزایش یافته است

اجاره کمر شکن

به بهانه ۳۰ خرداد ۱۳۶۰ آغاز جنگ مسلحانه منافقین علیه مردم ایران

مانیفست بی وطنی

هشدار نخست وزیر انگلیس و دبیر کل ناتو درباره طولانی شدن جنگ اوکراین

وحشت غرب از ادامه جنگ اوکراین

رئیس بانک جهانی با اشاره به تحمیل رکود تورمی در غرب: جنگ احتمالا منجر به «چند سال تورم بالاتر از متوسط و رشد کمتر از متوسط» خواهد شد

هوایمای و نزوتلایی به خاطر تحریم سوخت توقیف شد

آرژانتین تکذیب کرد

صفحه ۲

نگاه

پوست اندازی

یک سیاستمدار آ ماتور

محمدحسین مهدوی زادگان: این روزها رئیس جمهور فرانسه به سببیل خشم و انتقاد شدید غربگرایان اوکراین تبدیل شده است. اما نوتل مکرون در یکی از تازه ترین مواضع خود، تأکید کرده است در راستای پایان دادن به جنگ اوکراین نباید بازیان سلبی و تحقیرآمیز علیه روسیه سخن به میان آورد و به شیوه ای غیرمنصفانه، مواضع هنری کیسینجر درباره لزوم عقب نشینی کی یف در برابر برخی خواسته های روسیه را جهت پایان دادن به نبرد تأیید کرده است. زلنسکی و دیگر مقامات اوکراینی از مواضع مکرون شدیداً عصبانی شده و به فرانسه توصیه کرده اند به دنبال عقب نشاندن روسیه باشند!

واقعیت امر این است که تا قبل از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۲ فرانسه، مکرون پایان یافتن جنگ اوکراین را خط قرمز خود تلقی می کرد و وی و مقامات ارشد حزب متبوعش (جمهوری به پیش) معتقد بودند می توانند با همیاز رویکرد ضدروسی در بین رای دهندگان فرانسوی، سبب داری خود را فریفته ساخته و مواضع ملی گرایان افراطی طرفدار روسیه مانند لوپن و زوربای تضعیف کنند. رئیس جمهور فرانسو در آن برهه زمانی، استمرار جنگ اوکراین را به مثابه برگ برنده سیاسی خود در پارسی تلقی می کرد. با پایان انتخابات ریاست جمهوری فرانسه، مکرون تصمیم به پوست اندازی دیگری گرفته است! این پوست اندازی به اندازه ای ابتدایی و تمسخرآمیز است که حتی همراهان رئیس جمهور فرانسه نیز آن را جدی نمی گیرند!

او اکنون در کسوت یک «واسطه گر» یا «بازیگر طرفدار صلح» وارد عمل شده است تا سیاست خارجی غیرقابل دفاع خود در کاخ الیزه را نزد افکار عمومی فرانسو و اروپا تقویت کند. البته مکرون راه مناسبی برای رسیدن به این هدف پیدا نکرده است! او به جای «جلب رضایت طرفین منازعه» به «سرزنش هر ۲ طرف» پرداخته تا سرنا را از سر گشاد آن بنوازد! رئیس جمهور آ ماتور و ناتوان فرانسه قواعد اولیه میانجی گری در حوزه روابط بین الملل را نیز نمی داند! میانجی گری بین ۲ طرف منازعه (بویژه در عرصه سیاست خارجی)، پیش شرط اساسی دارد که مهم ترین آنها، عدم تأثیر گذاری بازیگر میانجی در ایجاد یا استمرار منازعه است. فرانسوی ها از این پیش شرط مهم بی بهره هستند. اما نوتل مکرون در کنار بایدن و بوریس جانسون بارها بر لزوم گسترش ناتو به شرق تأکید کرد و آن را مصداق بارز انتخاب شهروندان اوکراینی دانست! پس از آغاز جنگ اوکراین نیز فرانسوی ها به یکی از اجزای میدان نبرد تبدیل شدند.

ادامه در صفحه ۶

یادداشت

سمریای جلیلی: درباره چمران نوشتن کار راحتی نیست، هم از آن جهت که به ابعاد مختلفی باید پرداخت، هم از آن جهت که بسیاری از ابعاد شخصیت ایشان شناخته شده نیست؛ آدی که چون در جنگ می غریه، شاعرانگی از کلماتش می یازید و چون از سیاست می گفت، عرفان و توحید لازمه بیاناتش بود.

روزی در جوانی برای کشف دنیای دیگری در درون خود، به سرزمین های دور سفر کرد. او آموخته بود زندگی مسیری است و سفر، سفری از خویشتن خویش به جهان خدا؛ چه آن زمان که در مسجد هدایت پای درس و خطبه آیت الله طالقانی می نشست؛ چه آن زمان که در دانشکده فنی دانشگاه تهران به تحصیل می پرداخت و چه آن زمان که برای پشت سر گذاشتن همان سنگلاخ های مسیر و درسی تازه تر، راهی آمریکا شد تا بتواند در رشته مورد علاقه اش «زندگی» کند.

چمران در تمام این دوران بر قله بلند و رفیع یک انسان تراز ایستاده بود، نه اینکه بخواد شاگرد خوبی باشد، او می خواست بنده خوبی باشد و لازمه اش خوب فهمیدن بود که نمره ۲۲ را از استاد سختگیرش دریافت کرد. او یک «جهان وطن» بود و زمین برای وسعت گمهایش کوچک. پس رنج زیستن جایی غیر از وطن را بر خود هموار کرد و راهی شد و در دانشگاه نگرانی و پس از آن در دانشگاه بر کلی چون ستاره دم صبح می درخشید. تحصیل در رشته فیزیک پلاسما اتفاق سادای نبود. نمی داند چقدر پرداختن به جزء جزء زندگی او لازم است چرا که وجه عجیب و شگفت انگیز شخصیتش آنجاست که پرداختن به یک بعد تو را در درک کامل شخصیت چمران غنی می کند؛ چه روزهایی که در تپه بر کلی مشرف به دانشگاه راز و نیاز عاشقانه با خدای می کرد، چه روزهایی که در آزمایشگاه کار می کرد و چه آن لحظه

او در لبنان ماند اما پس از مدتی خانواده اش شرایط

که به دختر آمریکایی تازه مسلمان دل بست و با او عهد عشق امضا کرد و چه روزها و سال های پس از آنکه ابستن اتفاقات و حوادث تعیین کننده بود.

حسن در مسیر بودن این است که آدم هر قدر با ظواهر عالم آشنا می شود، می فهمد آن چیزی نیست که در بطن تمام زندگی به دنبالش بوده است، می خواهم بگویم چمرانی که در اوج موفقیت علمی اش در بهترین شرایط ممکن بود، برای پاسخ به سوالاتش و ادامه همان مسیر و البته دنبال کردن جاذبه های درونی که او را با خود می برد، به مصر رفت و شاخه ای نظامی را تأسیس کرد. می داند یعنی چه؟! یعنی او بر کلی را فقط ایستگاهی برای توقف کوتاه می دانست، آن علم و توانایی و حتی خانواده اش همه آوردگاهی برای یک آزمایش بزرگ تر بود.

۱۵ خرداد ۴۲ سرچشمه ای جوشان شد برای او که بداند کجا ایستاده، به کجا می رود، چه می خواهد و البته غنیمتی که به دست می آورد چه خواهد بود. در مصر جنبش نظامی «سماع» را پایه گذاری کرد (سازمان مخصوص اتحاد و عمل)، چرا که «قص و جولان بر سر میدان کنند/ رقص اندر خون خود مردان کنند». پس از تیره شدن روابط ایران و مصر، چمران سماع را به لبنان برد اما جنگ ۶ روزه اعراب با اسرائیل، روابط ایران با لبنان را هم مخدوش کرد و او پس از مدتی مجبور به ترک لبنان و بازگشت به آمریکا شد.

اما دوباره نفسی مسیحایی چند سال بعد جان در هم پیچید و راه را بیدار کرد و گفت برخیز و بیا. امام موسی صدر، قلب لبنان و چمرانی که حالا در فهم از آنچه می خواست پخته تر عمل می کرد. او در لبنان ماند اما پس از مدتی خانواده اش شرایط

در آستانه سالروز شهادت مصطفی چمران پروفسوری که باید او را باز شناخت

لبنان را نتوانستند تحمل کنند و به آمریکا بازگشتند و این سبب جدایی چمران از خانواده اش شد، خدا می داند آن لحظات و آن جدایی چگونه شمع وجود او را ذوب کرد اما دانست که این نیز ابتلایی است برای آن قاف و غایت بالای بزرگ، پس تاب آورد.

بگذار کمی مرور کنیم: می شود گفت مسیری که چمران از ایران تا لبنان طی کرد یک «قم تریب» یا «سفر آشنایی» بود، از آن جهت که او را مدام با خود همراه کرده و در این اثنا وادار به تحصیل و تجربه در عرفان و هنر و مبارزات نظامی و سیاسی و اندیشه کرده بود.

پس ماحصلش شد جنبش اصل که با کمک امام موسی صدر آن را تأسیس کرد و در جنوب شرق بیروت در یک محله فقیرنشین شیعه سکنی گزید تا بتواند از میان جوانان مومن و بانگیزه، افرادی را تربیت کند. در این میان دل به مهر کسی دیگر بست و با او ازدواج کرد؛ غاده جابر.

امام موسی صدر در لیبی روده شد و این خیلی به مصطفی گران آمد و پس از آن بسیار سکوت می کرد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی به ایران بازگشت؛ با نقطه آغاز رحلت و هجرت اما با کوله باری از به اصطلاح اندیشه، عمل، باور و یقین به راهی که آمده و به راهی که خواهد رفت.

گویی تمام این سال ها او را آماده این روزها کرده بود و گویی او خود می دانست از پس نیمه خرداد ۴۲ چه حوادثی در انتظارش است، زیرا آدمی وقتی انتخاب می کند، راه معنا پیدا می کند. تنها ۸ روز پس از آنکه مردم با قلب خود انقلاب را پذیرفتند، غائله کردستان پیش آمد و او به سرعت برای حفظ می کند.

سر و سامان دادن اوضاع به آنجا سفر کرد و بعد از آن هم باز به کردستان و پاوه رفت و با دستمال سرخ های خمینی عهد بست تا صدای اذان از مناره ها پخش می شود، تأمید نشوند.

پس از آن به خوزستان رفت و بعد به آسمان عروج کرد. حالا در این میان وزیر دفاع شدن یا نمایندگی مجلس بودن یا هر عنوانی که داشت همه برای این بود که کراهش معنای مسادی پیدا کند و الا او به همه اینها معنا داد و به جوانمران انقلاب فهماند دست خالی برای جنگیدن، دست برتر است.

به سیاسیون فهماند آنها هستند که هویت دارند و عنوان تنها مسؤولیتی بر گرد و بر سینه آنهاست که به پادشاه بیایرد کجا هستند و برای چه دارند تلاش می کنند، به اهل معرفت فهماند خائنه عرفان بلندی های جولان با بازی دراز یا رمل های فکه است.

چمران در آخرین روز بهار از این جهان به آسمان عروج کرد، آن هم با سینه ای ستر از بندگی تا بر جمله آقاقرضی آوینی صحه بگذارد که «وطن پرستو، بهار است و اگر بهار مهاجر است، از پرستو خواه بماند».

چمران به ما خواهد گفت چمران را توصیف کنیم، نمی دانیم چه بگوییم، از چه بگوییم. آقا مرتضی آوینی نشان داد روایت فتح در قاموس هنر، به جان جان آدم می نشیند و خوشا به حال

پوتین در ادامه رژیم تحریم های غرب را که پس از تهاجم روسیه به اوکراین به وجود آمد محکوم کرد و آن را «دیوانگی» خواند. پوتین گفت: «سرعت برق آسای تحریم اقتصادی» غرب نه تنها نتوانسته روسیه را فلج کند، بلکه «خسارت متقابل و حتی بزرگ تری» را به اروپا و ایالات متحده وارد کرده است.

به نظر می رسد برخی سیاست گذاران غربی هم به طور ضمنی با ارزیابی پوتین موافق هستند. بلومبرگ اوایل این هفته گزارش داد چندین مقام دولت بایدن اکنون به طور خصوصی ابراز نگرانی می کنند که مجازات های ای اقتصادی علیه روسیه، تورم و ناامنی غذایی را تشدید می کند. روسیه با افزایش قیمت انرژی و تعمیق روابط مالی با کشورهای کلیدی، که از همراهی با تحریم های غرب امتناع کرده اند، پیش بینی های دولت بایدن درباره فروپاشی قریب الوقوع اقتصادی اش را به چالش کشیده است.

کارشناسان می گویند اثرات تحریم های غرب بر روسیه

ابراهیم حاتمی کیا که حرفی از هزاران چمران بر تارک هنر به یادگار گذاشت و نشان داد چمران آنقدر حرف دارد که قلم و شات دوربین ها نمی تواند آن را زها را بگشاید.

چمران یک برند است، اسمی که آنقدر وزین است و آنقدر معیار که اگر بخوایم مسیر را بشناسیم به نامش رجوع کنیم. من هم مانند حاتمی کیا می گویم هر چه گفتند و گفتیم از شهیدان، شهیدان را شهیدان می شناسند، می گویم «چ» برای یادداشت من بزرگ است، می گویم اما درسی بزرگ است برای امروز ما و روزهای سختی که طی می کنیم.

می گویم «چ» چون می داند مثل وصف بلندی مثل نام قاسم فقط «قاف» را بلدی.

چمران می گفت: «همیشه می خواستم شمع باشم، بسوزم، نور بدهم و نمونه ای از مبارزه و کلمه حق و مقاومت در مقابل ظلم باشم.

می خواستم همیشه مظهر فداکاری و شجاعت باشم و پرچم شهادت را در راه خدا به دوش بکنم. می خواستم در دریای فقر غوطه بخورم و دست نیاز به سوی کسی دراز نکنم.

می خواستم فریاد شوق و زمین و آسمان را با فداکاری و آسمان پاینداری خود بلرزانم. می خواستم میزان حق و باطل باشم و دروغویان و مصلحت طلبان و غرض ورزان را رسوا کنم. می خواستم آنچه نمونه ای در برابر مردم به وجود آورم که هیچ حجتی برای چپ و راست نماند؛ طریق مستقیم، روشن و صریح و معلوم باشد، و هر کسی در معرکه سرنوشته مورد امتحان سخت قرار بگیرد و راه فرار برای کسی نماند».

می خواستم آنچنان نمونه ای در برابر مردم به وجود آورم که هیچ حجتی برای چپ و راست نماند؛ طریق مستقیم، روشن و صریح و معلوم باشد، و هر کسی در معرکه سرنوشته مورد امتحان سخت قرار بگیرد و راه فرار برای کسی نماند».

ممكن است سال ها طول بکشد تا به طور كامل تحقق یابد «جانیس کلوگ» دستیار ارشد مؤسسه امور بین الملل و امنیت آلمان، به وال استریت ژورنال گفت: «مشکلات اقتصادی روسیه در تابستان و تا پاییز افزایش خواهد یافت اما بتدریج، حتی در این صورت، هیچ تضمینی وجود ندارد که درد فشار اقتصادی آینده در چنان مقیاسی احساس شود که باعث ایجاد تغییراتی در تفکر استراتژیک کرملین شود یا جنگ در اوکراین را برای روسیه گران تمام کند. «دیوید آراخامیا» مذاکره کننده اوکراینی با اشاره به قیمت بالای نفت گفت ۴ سال طول می کشد که روسیه تمام فشار تحریم ها را احساس کند. آراخامیا در گزارش «آکسیوس» نوشت: «سوال این است: آیا ما (اوکراین) یا ۳ تا ۴ سال دیگر هنوز اینجا هستیم تا از نمایش لذت ببریم؟».

مارک ایپسکوبوس گزارشگر امنیت ملی «نشنال اینترست»